

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 72 (37/00) - 001105

arbetarmakt.com

Innehåll

- Presidentvalet i USA: Finns det något val?
- Från Prag till Nice 6-7 december
- Kuldip Bajwa släppt ur fängelset
- Är högkonjunkturen på väg mot sitt slut?
- Gyllene tider, men bara för vissa
- Arbetstidsförkortning vid vägs ände?
- Protestera mot Israels övergrepp mot palestinierna - men bakom vilka krav?
- Ge ett ekonomiskt bidrag till kampanjen mot IMF!
- Annonser

Presidentvalet i USA: Finns det något val?

Att ingen av de båda huvudkandidaterna i det amerikanska presidentvalet, Bush och Gore, representerar något annat än den amerikanska borgarklassen och dess traditionella partier är knappast något att orda om. De är båda produkter av systemet, kan och accepterar dess spelregler - som tillåter brösttoner och andra utsävningar så länge det inte betyder något på allvar. En god presidentkandidat skall kunna beklaga sig över ankans blygsamma skärv och, väl vald, kunna ställa sig bakom beslut som gör hennes skärv ännu mindre.

Det som skiljer det här valet från tidigare presidentval är att det finns en utmanare som inte bara framstår som radikal utan också ser ut att kunna göra ett bra val: det gröna partiets kandidat Ralph Nader. Nader har givetvis inte en chans att vinna, men om hans kampanj når över fem procent kommer de gröna att vara berättigade till partistöd i nästa val och därför ha ett bättre utgångsläge. Nader ser nu att också ut att få fem procent av rösterna om inte demokraternas varningar för att "en röst på Nader är en röst på Bush"-kampanj har effekt.

Ett antal socialistiska organisationer i USA förespråkar nu en röst på Nader, däribland International Socialist Organisation (ISO) och Solidarity (som förespråkar såväl Nader som socialistpartiets kandidater). Inte därför att Nader skulle vara någon slags socialist utan därför att hans kampanj skulle vara ett uttryck för en ny anda av militans i USA. ISO går till och med så långt som att tala om att andan från Seattle utgör en central del av Naders kampanj.

Det är sant att Nader knyter an till protesterna mot den nyliberala globaliseringen och dess institutioner, men han representerar rörelsens reformistiska flygeln, som vill reformera IMF och Världsbanken och få dem att föra en "upplyst" politik, istället för att lägga ned dessa instrument för upprätthållandet av en imperialistisk världsordning.

Naders kampanj har en radikal framtoning: Han angriper storföretagens girighet, brännmärker de stora partiernas band med storföretagen. Han vill höja minimilönen, avskaffa antifacklig lagstiftning och är för en allmän försäkringsbaserad hälsovård, osv. Men Naders och de grönas program är inte

antikapitalistiskt. I den radikala amerikanska populismens tradition vänder den sig mot storföretagens girighet i försvar av småföretag och fri konkurrens. Nader tror att man kan tämja jättarna genom ökad demokratisk kontroll.

Tillfrågad av CNN om han var marxist svarade Nader: "Nej jag tror på demokrati, jag tror på konkurrens. Jag anser att de stora bolagen förstör kapitalismen. Fråga en massa småföretagare runt om i landet hur de pressas, exploateras och berövas av rovdjuren till storföretag." Det är i linje med grönas valmanifest som förklarar att det vill ha en ekonomi baserad på en blandning av "privata företag, demokratiska kooperativ och offentligt ägda företag." Detta skall enligt manifestet utgöra ett "alternativ" till storföretag och "statssocialism".

Även om delar av Naders och de grönas program låter som om det vore hämtat från det svenska vänsterpartiet finns det lika lite anledning att lägga en kritisk röst på Nader som det hade varit att lägga en röst på vänsterpartiet - om det inte varit för det faktum att det senare utgör en del av och identifierar sig som en del av den svenska arbetarrörelsen. De gröna i USA har däremot inga organiska band med arbetarklassen i USA och en röst på dem uttrycker därför inte ens på ett elementärt plan en klassröst mot den amerikanska bourgeoisin.

Kort sagt, inte heller Nader är något val.

Från Prag till Nice 6-7 december

Efter de framgångsrika protesterna i Prag mot IMF och Världsbanken är det dags att samla sig inför nästa datum i den antikapitalistiska kalendern: Det europeiska toppmötet i Nice 6-7 december.

Då kommer EU att hålla en regeringskonferens som bl a skall behandla frågan om att ge EU-kommissionen ökade möjligheter att med kvalificerad majoritet besluta om medlemsländernas socialpolitik. Andra frågor som kommer att tas upp är frågan om en europeisk militär styrka, EU:s utvidgning österut, och antagandet en högtidlig deklaration om EU:s grundläggande rättigheter, som dock inte kommer ha något annat än en symbolisk ställning.

Tiotusentals människor, sannolikt fler än de som kom till Prag, kommer att resa till Nice för att lyfta fram viktiga krav. Bl a har Europafacket (ETUC) kallat till en demonstration den 6 december för att kräva att den negligerade sociala chartan skall inkluderas i EU-fördragen och för att ytterligare rättigheter skall tas med i denna. Attac och nätverket för Euromarscherna arrangerar ett mottoppmöte samt en rad andra aktiviteter.

I Sverige har SP/Internationalen börjat planera för att skicka minst en buss till Nice. Vi uppmanar alla som kan att åka till Nice att kontakta Marco Espvall 08 31 70 70 eller nice@internationalen.se I kommande nummer av nyhetsbrevet kommer vi att fortsätta ta upp förberedelserna för protesterna mot EU-toppmötet.

Kuldip Bajwa släppt ur fängelset

Kuldip Bajwa, Revolution-medlemmen som dömdes till 21 månaders fängelse i början av februari, släpptes från fängelset i måndags i förra veckan. Han är dock fortfarande belagd med restriktioner fram till den 17 december. Kuldip dömdes för sitt ingripande till försvar av andra demonstranter mot polisangrepp under "the Carnival against Capitalism" i Londons City den 18 June 1999.

Han räddade personligen en kvinnlig demonstrant som hade ramlat och utsattes för batongslag från en polisman i full kravallutrustning. Mer än fyrtio demonstranter var tvungna att söka vård till följd av polisens brutalitet.

-Jag och andra som dömts för att deltagit den 18 juni är klasskrigsfångar; vi spärras in på grund av våra politiska - inte kriminella aktiviteter - förklarade Kuldip innan domen föll.

Är högkonjunkturen på väg mot sitt slut?

Tecknen börjar hopa sig på att högkonjunkturen nu är på väg mot sitt slut. Säker kan man aldrig vara, det finns inget som är så svårt som att förutspå den exakta tidpunkten för konjunkturcykelns

vändning. Men efter nio år av tillväxt och, under de senaste fyra åren, ökad produktivitet, har börskurserna i USA visat en vikande tendens i mer än ett halvår och företagsvinsterna tenderat att bli lägre än förväntat. Eftersom den amerikanska ekonomin varit högkonjunkturslokomotiv sedan kraschen i Asien 1997 kommer en nedgång oundvikligen att påverka omvärlden, däribland den i jämförelse med USA lilla svenska ekonomin. Redan kommer signalerna om stagnerande export och minskade investeringar från svenska bolag.

Hur snabb nedgången kan komma att bli vet ingen, men det är oroande att det amerikanska uppsvinget i så stor utsträckning är kreditfinansierat. Den höga nivån på skuldsättningen kan mycket väl bli den bomb som får botten att gå ur - och då kommer det också att visa sig hur hållfast uppsvinget i Sverige egentligen varit.

Gyllene tider, men bara för vissa

LO har lagt fram en ny lönerapport "Löner 2000" som klart visar att tjänstemän tjänar 7000 kronor mer i månaden än arbetare, att privatanställda tjänar mer 2000 kronor mer än offentliganställda och att män tjänar 4000 kronor mer än kvinnor. Rapporten visar också att de som tjänar minst också haft de lägsta löneyften under 90-talet.

Med facit i hand kan man bara konstatera att det är uppenbart att det krävs kämpande fack om man skall bryta denna utveckling - rapporten är ett direkt underkännande av dagens fackliga ledningar.

Arbetstidsförkortning vid vägs ände?

Just nu grälas det som bäst om vem som egentligen är ansvarig för att frågan om arbetstidsförkortning verkar ha kommit till vägs ände - utan att resultera i någon arbetstidsförkortning.

Med fog skulle man kunna hävda att det är de allihop. Det är uppenbart att socialdemokraterna var föga trakterade och ville komma undan så billigt som möjligt - för kapitalet vill säga. Men vänsterpartiet och miljöpartiet har kapitalt misslyckats med att förankra kravet på arbetstidsförkortning i en massrörelse som är villig att kämpa för den. Istället har de tillåtit att den malts ner i det parlamentariska system som just är så bra på att förhala och urvattna alla förslag som syftar till att förbättra arbetande människors villkor.

En nystart för kravet på arbetstidsförkortning kommer nog att bli nödvändig, men en nystart som börjar på arbetsplatserna och som har perspektivet att bygga en rörelse så stark att den bryter igenom de parlamentariska barriärer som skapats till Svea rikas försvar.

Protestera mot Israels övergrepp mot palestinierna - men bakom vilka krav?

På initiativ av Syndikalistiska ungdomsförbundet hålls en demonstration i Stockholm lördagen den 11 november till stöd för palestiniernas kamp.

Arbetarmakt uppmanar alla att delta i demonstrationen för att protestera mot staten Israels brutala och rasistiska politik gentemot palestinierna och ge uttryck för stödet för intifadan.

Demonstrationen samlas på Medborgarplatsen kl 14.00.

Arbetarmakt kommer dock inte att ställa sig bakom demonstrationens plattform eftersom den omvandlats till en plattform som stöder en tvåstats-lösning, en lösning vi ser som en ren återvändsgränd för den palestinska kampen.

Från början var plattformen för demonstrationen "Fördöm Israels ockupationspolitik - frihet åt det palestinska folket", vilket enligt vår mening var en helt tillräcklig plattform. Sedermera röstade dock majoriteten igenom ytterligare paroller, bland annat den enligt vår uppfattning helt felaktiga parollen "Erkänn östra Jerusalem som Palestinas huvudstad".

Men den tvåstatslösning som kravet innebär att man implicit accepterar - varför skulle man annars

resa det? - innebär i dagens situation att ställa sig bakom bildandet av en ministat som kommer att styras av den korrumpade och repressiva byråkrati som Arafat bygger sin makt på. Dessutom, och än viktigare, skulle en sådan palestinsk stat - utan sammanhängande territorium och annat som karaktäriserar en fungerande självständig stat - bara bli en pseudo-stat som är helt utlämnad åt Israel och dess imperialistiska beskyddare - även utan Arafat vid rodret. En sådan lösning skulle också riskera att prisge de hundratusentals palestinier som är bosatta i Israel åt sina förtryckare.

Av dessa skäl avvisar vi en tvåstatslösning och argumenterar för att det palestinska folket skall bryta med PLO och kämpa för en lösning som förenar den judiska och palestinska befolkningsmajoriteten i en binationell socialistisk statsbildning.

Javisst, det är en minoritetsståndpunkt inom såväl den svenska vänstern som bland palestinierna.

Men vi är övertygade om att dynamiken i den palestinska kampen kommer att leda i den riktningen just på grund av att en tvåstats-lösning inte är något annat än just en återvändsgränd. (För en mer utförlig redovisning av vår syn på palestiniernas kamp hänvisas till förra nyhetsbrevet i vilket vi publicerade FRKI:s resolution om intifadan.)

Plattformens skrivningar om en tvåstatslösning är inte det enda problemet med demonstrationen.

Initiativtagarna vill inte heller att Rättvisepartiet Socialisterna (RS) ska få delta i förberedelserna på grund av "samarbetssvårigheter". Arbetarmakt och SP är de enda som protesterat mot uteslutningen av RS som vi ser som odemokratisk.

Ge ett ekonomiskt bidrag till kampanjen mot IMF!

Som vi tidigare nämnt i nyhetsbrevet håller Nätverket Globalisering underifrån/kampanjen Krossa IMF på att samla in pengar för att täcka utgifterna för sitt deltagande i protesterna mot IMF i Prag. Vi uppmanar alla våra läsare att visa sitt stöd för kampanjen. Du kan själv skänka en summa och/eller föreslå din organisation att bidra! Tänk inte att du/ni inte har mycket att bidra med. Det behöver inte röra sig om stora summor, eftersom många små summor tillsammans kan bli mycket pengar.

Ditt/ert bidrag betalas in på pg 4315704-0, skriv "Krossa IMF".

Annonser

FACKELTÅG MOT NAZISM OCH TERROR I MALMÖ 9 NOVEMBER

Torsdagen den 9 november hålls ett fackeltåg mot nazism och terror i Malmö under parollerna: Låt dig inte tystas - Stoppa det rasistiska våldet! Låt det aldrig hända igen! Ingen människa är illegal - Försvara rätten till asyl! Internationell solidaritet - Riv världens murar!

Samling Gustav Adolfs Torg kl. 18.00

Huvudtalare: Författare Fredrik Gertten

Arrangörer är ABF Malmö, Asylgruppen Skåne, Iransk-Svenska solidaritetsföreningen, Transport avd 12, Malmö LS av syndikalisterna, Vänsterpartiet i Malmö m.fl.

DEMONSTRERA 9 NOVEMBER I STOCKHOLM

Tystnaden dödar - bekämpa intoleransen. Vi protesterar mot vardagsrasism - Vi protesterar mot statlig rasism.

9 november är en internationell protestdag mot rasism och främlingsfientlighet. Kom och delta i fackeltåget för att visa att vi är många som kämpar mot fascism, rasism och högerextremism.

Samling 18.00 Södermalmstorg (Slussen)

Jan Hammarlund inleder

Per Francke

Homa Pakjoo talar för NMR (Nätverket mot rasism)

Ronny Landin stiftelsen delar ut pris

Representant för Sameföreningen talar

Avmarsch (fackeltåg) 18.30 mot Mariatorget

Jan Hammarlund inleder på Mariatorget
Carlos Nuñez från Fackligt Aktiva invandrare talar
Michael Simonsson Silkessjö från Homosossarna talar
Arrangör: Nätverket mot rasism (NMR)